

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/6/2018
Identifikačné číslo spisu: 1108214418
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1108214418.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: F. O., D. X, XXXXX J., Z., zást. JUDr. Pavol Malich, advokát so sídlom v Bratislave, Dunajská 25, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. Bratislava, Dostojevského rad 4, IČO 00 151 700, zást. JUDr. Oliver Korec, advokát so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 9 o návrhu na priznanie práva na vyrovnanie, v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/84/2008, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/84/2016-355 zo dňa 22.06.2016, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 28Cb/84/2008-332 zo dňa 23.11.2015 v predmetnej veci zastavil konanie a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 6 238,01 Eur.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal určenia, že má voči žalovanému právo na peňažný doplatok za každú akciu žalovaného vlastnenú žalobcom vo výške rozdielu medzi hodnotou jednej akcie Slovenskej poisťovne, a.s. stanovenej na účel zlúčenia ku dňu 31.12.2002 znaleckým dokazovaním na základe dokladov predložených žalovaným a sumou 2 156,55 Sk, ktorá predstavuje nesprávne určenú hodnotu jednej akcie Slovenskej poisťovne, a.s. pri jej zlúčení s Allianz poisťovňou, a.s., eventuálne aby súd určil, že žalobca má právo na doplatok vo výške 2 020,45 Sk za každú jednu akciu vlastnenú žalovaným.

3. Ako dôvod žalobca poukázal na skutočnosť, že pri zlúčení Slovenskej poisťovne, a.s. so spoločnosťou Allianz poisťovňa, a.s. došlo k protizákonnosti a nesprávnemu postupu pri stanovení hodnoty Slovenskej poisťovne, a.s., v dôsledku čoho aj k nesprávnemu stanoveniu výmenného pomeru a tým k zmenšeniu majetku a porušeniu práv akcionárov Slovenskej poisťovne, a.s.

4. Dňa 01.07.2008 žalobca doručil súdu podanie, označené ako spresnenie návrhu na začatie konania, v ktorom požadoval, aby súd určil, že žalobca má voči žalovanému právo na peňažný doplatok za každú

akciu žalovaného vlastnenú žalobcom vo výške na základe výsledku znaleckého stanovenia hodnoty jednej akcie Slovenskej poisťovne, a.s. pre účel zlúčenia s Allianz poisťovňou, a.s. k 31.12.2002 vykonaného v tomto konaní, najmenej však vo výške 1,-Sk, eventuálne aby súd určil, že žalobca má voči žalovanému právo na peňažný doplatok vo výške 850,58 Sk na každú jednu akciu žalovaného vlastnenú žalobcom a aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,29% p.a. z peňažného doplatku v určenej výške na každú jednu akciu žalovaného od 02.01.2003 do zaplatenia. Súd posúdil podanie žalobcu zo dňa 01.07.2008 podľa jeho obsahu a vyhodnotil ho ako čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania v zmysle § 96 O. s. p., preto v časti prevyšujúcej návrh na doplatenie ceny vo výške 850,58 Sk na každú akciu žalovaného vlastnenú žalobcom, konanie zastavil.

5. Žalovaný v konaní namietal, že prejednaníu veci bráni prekážka litispendencie, keďže na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Cbs/9/2006 prebieha konanie o návrhu žalobcu zo dňa 10.12.2003 proti žalovanému o priznanie práva na vyrovnanie vo forme peňažného doplatku podľa § 218i Obchodného zákonníka. V uvedenom konaní žalobca rovnako požaduje, aby súd preskúmal primeranosť výmenného pomeru akcií stanoveného v rámci zlúčenia spoločnosti Allianz poisťovňa, a.s. do spoločnosti Slovenská poisťovňa, a.s. a na základe stanoveného primeraného výmenného pomeru priznal žalobcovi právo na vyrovnanie podľa § 218i Obchodného zákonníka.

6. Uznesením zo dňa 06.03.2012 súd prvej inštancie konanie vedené pod sp. zn. 28Cb/84/2008 prerušil až do skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy SR v spojení s § 37 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. za účelom vyslovenia nesúladu čl. I bodu 81 zákona č. 657/2007 Z. z. a § 768db ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Krajský súd v Bratislave na základe odvolania žalobcu uznesením zo dňa 30.08.2012 uznesenie vydané pod č. k. 28Cb/84/2008-123 o prerušení konania zrušil.

7. Uznesením zo dňa 15.11.2012 súd opätovne rozhodol o prerušení konania, odvolací súd žalobcom napadnuté rozhodnutie uznesením zo dňa 31.05.2013 potvrdil.

8. Dňa 29.04.2015 bolo súdu prvej inštancie doručené uznesenie Ústavného súdu SR, ktorým bol návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov odmietnutý s poukazom na skutočnosť, že všeobecný súd sa nevysporiadal s námietkou litispendencie vznesenou žalovaným, pričom v konaní neboli vyriešené ani jeho procesné podmienky.

9. Súd po preskúmaní návrhov na začatie konania vedených na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/84/2008 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Cbs/9/2006 zistil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I sa žalobca domáhal zaplatenia peňažného doplatku na každú akciu žalovaného vlastnenú žalobcom vo výške stanovenej na základe výsledkov znaleckého stanovenia hodnoty jednej akcie Slovenskej poisťovne, a.s. pre účel zlúčenia s Allianz poisťovňou, a.s. k 31.12.2002 vykonaného v tomto konaní, najmenej však vo výške 1,- Sk, eventuálne aby súd určil, že žalobca má voči žalovanému právo na peňažný doplatok vo výške 850,58 Sk na každú jednu akciu žalovaného vlastnenú žalobcom a aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,29% p.a. z peňažného doplatku v určenej výške na každú akciu žalovaného od 02.01.2003 do dňa zaplatenia, s poukazom na ustanovenie § 218i Obchodného zákonníka.

10. V konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave sa totožný žalobca domáhal návrhom doručeným dňa 10.12.2013 zaplatenia peňažného doplatku v zistenej výške na každú 1 akciu žalovaného a zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 8,29 % p.a. z peňažného doplatku v zistenej výške na každú 1 akciu žalovaného od 02.01.2003 do zaplatenia. V žalobe poukázal na ustanovenie § 218i ods. 2 Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že žalobca sa svojím návrhom na začatie konania vedeným pod sp. zn. 7Cbs/9/2006 na Krajskom súde v Bratislave domáha voči totožnému žalovanému priznania práva na vyrovnanie vo forme peňažného doplatku podľa § 218i Obchodného zákonníka na rovnakom skutkovom základe ako je to v prípade neskôr podaného návrhu na začatie konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/84/2008. Vzhľadom na túto skutočnosť prejednaníu veci bráni prekážka litispendencie v zmysle § 83 O. s. p. a preto konanie zastavil. O trovách konania súd

rozhodol podľa § 146 ods. 2 O. s. p.

11. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave rozhodnutie súdu prvej inštancie uznesením č. k. 2Cob/84/2016-355 zo dňa 22.06.2016 potvrdil. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 1 781,08 Eur.

12. V zmysle § 219 ods. 2 O. s. p. sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. Konštatoval, že v obidvoch súdnych konaniach, tak v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/84/2008 a aj v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Cbs/9/2008 ide o konanie, v ktorom sa žalobca domáha zaplata hodnoty akcie na tom istom skutkovom základe, pokiaľ ide o rozdielny právny základ, táto skutočnosť je z hľadiska posúdenia prekážky začatého konania s poukazom na ustanovenie § 83 O. s. p. irelevantná, keďže právna kvalifikácia nároku nie je pre súd záväzná a právne posúdenie veci podľa predpisov hmotného práva prináleží súdu. Pokiaľ súd rozhoduje o nároku na peňažné plnenie, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť peňažný nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, než ako žalobca navrhuje, prípadne ak umožňujú výsledky vykonaného dokazovania podriaďiť uplatnený nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenie, je povinnosťou súdu tento nárok posúdiť, a to bez ohľadu na to, či je alebo nie je v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia uvedený. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého skutočnosť, že žalobca v predmetných konaniach, v konaní vedenom na Okresnom súde v Bratislave I pod sp. zn. 28Cb/84/2008 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Cbs/9/2006 podriaďuje nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenia zákona je úplne irelevantné pre posúdenie prekážky skôr začatého konania, keďže obidve konania majú zachovaný rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. V predmetnej veci ide aj o rovnakých účastníkov konania s tým rozdielom, že vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 7Cbs/9/2006 bol pribratý do konania ako účastník na strane žalobcu aj spoločnosť KOR BUSINESS LTD na tom skutkovom základe, že zmluvou o postúpení pohľadávok z 13.09.2001 previedol žalobca časť pohľadávok, a to 50%-nú časť pohľadávok voči žalovanému uplatnených v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave na túto spoločnosť.

13. Odvolací súd tiež poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 29/2015-16 zo dňa 18.03.2015, v ktorom sa konštatuje, že žalobca sa voči žalovanému domáha priznania práva na vyrovnanie finančného doplatku podľa § 218 Obchodného zákonníka na rovnakom skutkovom základe, ako je to v prípade neskôr podaného návrhu na začatie konania na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/84/2008 a toto konanie sa vedie medzi totožnými účastníkmi konania.

14. Z ustanovenia § 83 O. s. p. vyplýva, že o prekážku litispendencie sa jedná vtedy, ak súčasne prebieha konanie v tej istej veci na dvoch či viacerých orgánoch. Totožnosť veci je daná totožnosťou subjektov a totožnosťou predmetu konania vyplývajúceho z rovnakého skutku. Totožnosť subjektov znamená totožnosť účastníkov konania bez ohľadu na to, či vystupujú v rovnakých alebo rozdielnych procesných pozíciách a rovnako bez ohľadu na to, či v konaní vystupujú právni zástupcovia účastníkov. Litispendencia je procesnou prekážkou konania, ktorú musí súd z úradnej povinnosti odstrániť bez ohľadu na to, kedy túto prekážku zistí. V takom prípade vždy konanie zastaví podľa § 104 ods. 1 O. s. p.

15. Pokiaľ žalobca namietal, že v danom prípade nedošlo ani k čiastočnému späťvzatiu žaloby vo veci samej podaním zo dňa 02.07.2008 a že týmto podaním iba opravil chybu vo výpočte výšky doplatkov, ktorej sa dopustil v pôvodnom návrhu, odvolací súd poukázal na skutočnosť, že každé podanie účastníka sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z obsahu tohto podania žalobcu jednoznačne vyplýva, že hodnota akcie, ktorú žiadal vyplatiť od žalovaného je nižšia ako bolo uvedené v pôvodnom návrhu a že jednu akciu ocenil sumou 850,58 Sk a nie pôvodne uplatnenou sumou 2 020,45 Sk, tak ako to bolo uvedené v pôvodnom návrhu.

16. V súvislosti s priznanými trovami konania odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak niektorý účastník zavinil, že konanie sa muselo

zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Tarifnú odmenu za jeden úkon právnej služby bolo potrebné určiť zo sumy 2 020,45 Sk za každú jednu akciu vlastnenú žalobcom. Vzhľadom na to, že žalobca v predmetnom období vlastnil 7831 akcií žalovaného, súd určil tarifnú hodnotu veci sumou 15 822 143,95 Sk, t. j. 525 198,96 Eur. Žalobca síce podaním zo dňa 01.07.2008 zmenil petit tak, že žiadal od žalovaného doplatenie 850,58 Sk na jednu akciu, avšak súd prvej inštancie správne vychádzal z tarifnej hodnoty veci 2 020,45 Sk na jednu akciu, keďže aj podľa názoru odvolacieho súdu celým predmetom konania je určenie práva na vyrovnanie formou doplatku v sume určenej znaleckým posudkom, resp. v sume 2 020,45 Sk za jednu vlastnenú akciu, keďže o zastavení konania v časti bolo rozhodnuté už napadnutým uznesením. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v časti týkajúcej sa trov konania.

17. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania, a to za jeden úkon - vyjadrenie k podanému odvolaniu zo dňa 07.03.2016 v zmysle § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z. z., keď základná tarifná sadzba predstavuje sumu 1 475,65 Eur a DPH platná v čase vyčíslenia predmetných trov konania predstavuje sumu 295,13 Eur, hodnota paušálnej náhrady predstavuje sumu 1,72 Eur. Celková hodnota paušálnej náhrady vrátane DPH predstavuje sumu 10,30 Eur. Keďže žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 1 781,08 Eur a zaviazal žalovaného predmetné trovy konania uhradiť k rukám právneho zástupcu žalovaného.

18. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že procesným postupom okresného ako aj krajského súdu mu bolo znemožnené uskutočňovať jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.).

19. Dovolateľ má za to, že v zmysle zaužívanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky by mal všeobecný súd v argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy, zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premis dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale aj spravodlivé a presvedčivé. V danom prípade tento princíp odvolacím súdom ale ani súdom prvej inštancie dodržaný nebol.

20. Záver súdu, že žalobca sa svojím návrhom zo dňa 28.04.2008 domáhal zaplata (v zmysle § 80 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku) čiastky 2 025,45 Sk, či v inej čiastke za každú ním vlastnenú akciu nemá oporu v súdnom spise. Žalobca sa domáhal určenia doplatku vo výške, ako vyplynie zo znaleckého dokazovania. Ďalej, iba eventuálne (pre prípad, že by súd znalecké dokazovanie neprípustil a žalobca by sa dostal do dôkaznej núdze), žiadal, aby súd určil, že výška doplatku je 2 025,45 Sk/akcia (neskôr 850,58 Sk), pričom túto výšku doplatku odôvodnil obsahom odborného posudku ÚSI Žilinskej univerzity. O zaplata akejkoľvek čiastky nie je v jeho návrhu na začatie konania zo dňa 28.04.2008 žiadna zmienka a ani nemohla byť, zo samotného návrhu vyplýva, že určenie výšky doplatku je otázka, odpoveď na ktorú si vyžaduje dostatočné informácie ekonomického charakteru ohľadom spoločností zúčastnených na zlúčení a odborné znalosti z oblasti podnikovej ekonomie. Žalobca žiadal o určenie doplatku podľa § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku.

21. Podľa názoru žalobcu v danom prípade bolo potrebné aplikovať § 153 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, keďže § 768db a § 218i Obchodného zákonníka stanovujú spôsob vyrovnania vzťahu medzi sporovými stranami. To znamená, že súd môže, resp. musí z úradnej povinnosti modifikovať návrh žalobcu vzhľadom na výsledky dokazovania v konaní. Určenie výšky doplatku je otázka, vyžadujúca informácie a vysoko odborné vedomosti, ktoré nemá strana sporu a ani súd. Výšku doplatku v konečnom dôsledku je možné ustáliť iba znaleckým posudkom.

22. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania mali sudy postupovať podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. a nie svojvoľne vymedziť hodnotu predmetu sporu. Za svojvoľnú považuje žalobca aj úvahu odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie, podľa ktorej žalobca v zmysle § 146 ods. 2 Občianskeho

súdneho poriadku zavinil z procesného hľadiska zastavenie konania. Tento záver síce obostojí v súvislosti s litispendenciou, ale vzhľadom na osobitosti konkrétneho prípadu to nie je pravda. Žalobca konanie na Okresnom súde Bratislava I inicioval s poukazom na zavedenie § 768db Obchodného zákonníka do právneho poriadku a na pozmenené znenie § 218i Obchodného zákonníka. Nový právny predpis zaviedol prekluzívnu lehotu, ktorú žalobca musel dodržať a preto v zmysle zásady vigilantius iura scripta sund podal návrh aj na Okresnom súde Bratislava I. Prekážku litispendencie preto považuje za natoľko špecifickú zapríčinenú nekvalitnou právnou normou, že zakladá dôvody hodné osobitného zreteľa a nutnosť aplikácie § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

23. Dovolateľ ďalej v dovolaní konštatuje, že ním uvedené argumenty je možné považovať iba za nesprávne právne posúdenie veci. Rozmer vady konania podľa § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku a teda aj dovolací dôvod však nadobúdajú vzhľadom na to, že ničím nepodložené závery súdov našli svoje odzrkadlenie v odôvodnení rozhodnutia a súdy na argumenty žalobcu nereagovali.

24. Navrhuje, aby dovolací súd rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/84/2016 zo dňa 22.06.2016 zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

25. V podaní zo dňa 27.09.2016, označenom ako doplnenie dovolania žalobca uviedol, že ako to aj vyplýva z obsahu jeho dovolania, rozhodnutie odvolacieho súdu spochybnil iba v rozsahu výroku o náhrade trov konania. Preto navrhuje, aby dovolací súd zrušil dovolaním napadnuté rozhodnutie v rozsahu výroku o náhrade trov konania a v tomto rozsahu vrátil vec Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

26. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že odvolací súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Podľa jeho názoru je rozhodnutie odvolacieho súdu riadne odôvodnené, jeho závery nie sú svojvoľné ani právne neudržateľné a preto námietky žalobcu týkajúce sa nedostatočnej odôvodnenosti napadnutého uznesenia nie sú dôvodné.

27. Dovolateľ vymedzil dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ C. s. p., avšak nevyhnutnými predpokladmi prípustnosti tohto dovolacieho dôvodu sú: zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. V tejto súvislosti poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (1VCdo/2/2017 zo dňa 19.04.2017), podľa ktorého možno postupom súdu rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Keďže v konaní nedošlo k naplneniu podmienok stanovených v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p., žalobca v dovolaní neuviedol žiadny procesný postup súdu, ktorý by mu znemožnil uskutočňovať jeho procesné práva, a v konaní ani nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu súdu, ktorým by súd znemožnil dovolateľovi výkon jeho procesných oprávnení, je dovolanie žalobcu neprípustné.

28. Preto navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol a priznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania.

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

30. Dovolanie možno považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nemôže byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia

právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam. Toto právo, ktorého súčasťou je právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdov nižšej inštancie sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (sp. zn. 1Cdo/238/2013, 3Cdo/44/2016, 5Cdo/264/2014, 8Cdo/13/2016).

31. Žalobca v dovolaní namieta, že konanie pred súdom prvej ako aj druhej inštancie je postihnuté vadou, uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p.

32. Podľa § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

33. Podľa § 420 písm. f/ C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

34. Pri uplatnení procesných väd zmätočnosti podľa § 420 C. s. p. je potrebné pre vyvodenie názoru o prípustnosti dovolania aj posúdenie dovolaním napadnutého rozhodnutia, či ide o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Vecou samou treba rozumiť predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe a o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté, pričom súd rozhoduje vo veci samej rozsudkom (rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/114/2017). Meritórne rozhodnutia na rozdiel od nemeritórnych, ktorým je aj dovolaním napadnuté uznesenie o zastavení konania, zakladajú prekážku rozhodnutej veci.

35. Ako vyplýva z obsahu žalobcovho dovolania ako aj jeho podania zo dňa 27.09.2016, vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. žalobca namieta vo vzťahu k rozhodnutiu odvolacieho súdu o uložení povinnosti náhrady trov konania.

36. Uznesenie o uložení povinnosti náhrady trov konania nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. Uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie nie je rozhodnutím vo veci samej a tiež nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Takéto uznesenie odvolacieho súdu nie je preto možné napadnúť dovolaním uplatneným podľa § 420 C. s. p.

37. Keďže prípustnosť dovolania žalobcu nemožno z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. vyvodiť, najvyšší súd dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 477 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

38. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

39. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.